

Rakétákat küldtek az égbe Oromról

Mexikói, amerikai, németországi, szlovákia, magyarországi résztvevők is érkeztek többek között egy hete a már mini Woodstocknak is nevezett Malomfesztiválra, ahol augusztus 14-én filmes műhelymunkával indult a programsorozat.

Hivatalosan 18-án nyitotta nem létező kapuit a szalmabálakkal és kreatív fiatalok által készített dekorációkkal egyedivé tett helyszín az oromi szélmalom tövében, de ennél már jóval előbb beindult a gépezet, hiszen akkorra már jónéhány sátor is felállítottak a medence melletti füves térségen a táborozók, napokkal korábban belakták a terület nagy részét.

A legjobb magyar fesztiválnak Szerbiában, az év fesztiválélményének kiáltották ki az anyaországi, magukat fesztiválkalandornak nevező látogatók a médiában az egykori Windmillfesztiválból kinövő, mára már harmadszor szervezett bulit. Jól átgondolt koncepció jellemezte a négynapos programsorozatot, ahol a bőséges zenei kínálat mellett műhelymunkák is lehetett okosodni. A sort a **K. Kovács Ákos** operatőr által vezetett Á(R)Tfogyó filmes workshop nyitotta öt, a filmzés iránt érdeklődő vajdasági fiatal részvételével. Az ő munkájuk gyümölcseként most már elmondható, hogy Oromról, a malomról, a fesztivál létrejöttéről film is készült, amit a záró napon mutattak be. A Malom és ami alatta van címet viselő ál-dokumentumfilm a filmes játék, játékos filmzés visszatükröződése, ahogy hirdették is a toborzóban. A rakétakilövésre épülő cselekmény jónéhányunkat megmosolyogtatott, az oromiaknak pedig azért is érdekes lehet, mert ismerős arcok is felbukkannak a történetben, például a szervezés helyi oszlopos tagjai, az **Asztalos fivérek**.

A fesztivál ideje alatt zajlott még fotótábor a magyarországi **Klotz Miklós** fotóművész egyengetésével, ahol a portrékészítés rejtelmeibe nyerhettek bepillantást a fényképezés iránt érdeklődők, de volt itt dráma workshop, zenetábor, fotókiállítás, könyvbemutató, has-tánc, tűzszonglörködés, darbuka és kendama-oktatás, Nőnek lenni, nőként élni elnevezéssel is tartottak műhelymunkát, a filozófia iránt érdeklődőknek a malom árnyékában jutott egy egész sátornyi hely, de a kézművesek is igen nagy területet mondhattak a magukénak.

Az egy helyszínen, de mégis több részre osztott parcellán a nagyszínpadon kívül az úgynevezett Sunrise Stage és a folk sátor, a malom épülete és a kirakodósátor képezték a legfőbb pontokat. Nem volt egy olyan szeglet, amit ne népesítettek volna be, de nem is csoda, hiszen zenei csemegék és egyedi kézműves termékek színes palettája tárult a látogatók elé.

Nemezelés, agyagozás, táltosdobok ütése, ékszer-, táska-, szappan-, könyvvásár, lufihajtogatás várta a kézműves sátor alatt a nézelődőket, de minden szakmába bele is lehetett kóstolni, na nem szó szerint, arra ott volt a helybeli asszonyok által süített lángos, meg a Soul Kitchennek nevezett vegakonyha, ahol például becsületkaszára telhettek meg az éhes hasak.

A talpalávalót szolgáltató együttesek és lemezlovasok sora majdnem a végtelenbe nyúlik, annyi volt belőlük. Csütörtökön, az oromi polgármester, **Léko Róbert** és a leghosszabb nevű titkárság vezetője, **Nyilas Mihály**, illetve **Vígi László** szervező és **Raffai Róbert**, a Lábos Electric Orchestra tagjának megnyitója után fellépett a magyarországi Valami Swing együttes, a Kamper, Szabó Balázs Bandája, a Middlemist Red a nagyszínpadon. A Sunrise Stage-en Suhov volt a legnépszerűbb aznap. A népzene kedvelők a Fokos együttes muzsikájára verték fel a port.

Pénteken délután a Zenegérré ropták a táncot legkisebbek és a szüleik, de fellépett a Sin Seekas, a Buda Folk Band, a Lóci játszik, a Kistehén, a Circus Problem, a Kies. Ekkor tartották a második szerbiai Slam poetryt, melyre népes közönség volt kíváncsi. A Krasznai Gita Mantra Formáció és a Csalóka is bemutatkozott.

Szombaton délután a Gyermek Filharmónia tagjai mutatták be tudásukat a nagyszínpadon, őket követte a Hahó együttes, a németországi Kurts Weg, a szlovákiai Talent Transport, a magyarországi Góbé, a Repetitor, a Rosa Parks, az Uprize, de elkápráztatta hallgatóit a Tindia és David Yengibarian zenéje is. És akkor még csak a legnagyobb neveket említettük!

A fesztiválozókat lovas kocsin utaztatták be a faluba minden délelőtt, a medencét pedig ingyenesen a rendelkezésükre bocsátották, hogy a sátor tikkasztó melege után legyen hol felfrissülni.

A családi hangulatú, Orom életét is felpezsdítő, négynapos csoda szervezése a Wemsical Serbia tagjainak köszönhető, akik közül Vígi László a következőképpen értékelte a harmadik Malomfesztivált:

– A fesztivál bebizonyította, hogy fejlődőképes, ami idén abban vált nyilvánvalóvá és tapinthatóvá, hogy tartalmilag tudunk bővülni, tágultunk térben és programokban, a zenekarok nemzeti összetételének felhozatalában, a fesztivál vendégeinek számában. A Kurts Weg Kölnből, a Circus Problem Prágából, a Talent Transport Pozsonyból érkezett, illetve egy kivételes örmény harmonikaművész, David Yengibarian is fellépett. Javult az együttműködés a falubeliekkel, ami azt jelenti, hogy az oromi helyi közösség megadott minden tőle telhető támogatást, több falubeli kínált fel szálláshelyet a vendégművészeknek – ami azért remélhetőleg tovább erősödik 2017-ben, a helyi Önkéntes Tűzoltó Társaság is nagy segítségünkre volt jelenlétével, hogy biztonságban érezhessük magunkat, illetve külön elsősegély csapatunk is volt, akiknek főleg utolsó nap akadt munkája. Ami még a szállásadást illeti, el kell mondanom, hogy közel 70 vendégművész, vendége volt a fesztiválnak, akik Oromon és Tóthfaluban kaptak szállást. Különösképp kiemelném a belgrádi Cseh Nagykövetség művelődésért és kisebbségi ügyekért felelős konzulasszonyának, Veronika Senjukovának a látogatását, aki Oromon elfogadta egy privát tanyának közvetlen, protokollmentes melegét. Senjuková asszony a budapesti Cseh Centrumnak köszönhetően hallott a fesztiválról, amely intézménynek köszönhetjük a cseh zenekart fesztiválunkon. A magyarországi médiával is szorosabb az együttműködésünk, a 24.hu videós csapata videóriportokat készített a fesztiválról, jelen volt a NowMagazin, a Népszabadság, és a Tilos Rádió Népzenei szerkesztősége. Idén derült ki még csak számunkra egy olyan szépséghiba, ami annyit takar, hogy a fesztiválozók egy része sajnos a közeli magántulajdonban levő kukoricásba és a paprikaföldre ment elvégezni kisebb-nagyobb szükségleteit. Egy szombat délutáni részletes terepszemle után, tényleg azt mondhatom, hogy sokkolt a látvány. Ezt mindenképp orvosolni szeretnénk jövőre és paprikában keletkezett idegi károkat természetesen megtérítjük a tulajdonosnak. Azt tapasztaltuk még, hogy az elveszett-megtalált tárgyak nem kerültek be az info pultunkba, ami egyben a talált tárgyak osztálya volt. Vannak fesztiválok, amelyeken drága mobiltelefonok, hangszerek találnak vissza gazdájukhoz, nálunk bizony más még ennek a kultúrája. Tisztelet természetesen a kivételnek. Ami még a rendellenességet illeti, egyszer voltam fültanúja egy kisebb csetepatének, de éber biztonsági őrök gyorsan rendezték az ügyet. Emellett a hatóságoknak érezhetően fontos volt a fesztivál biztonsága. Lévéni tömegrendezvény, ezt meg is értem. Nagyon alapos és precíz munkát végeztek ők is a terület felmérése tekintetében, és a rendezvény alatt is, hogy minden rendben folyjon le a fesztiválon. Ezen kívül nincs tudomásom másfajta rendbontásról.

Zárszóképp megemlíteném, hogy fesztivál továbbra sem jöhetett létre a már említett Helyi Közösség, a Tartományi Oktatási, Jogalkotási, Közigazgatási és Nemzeti Kisebbségi – Nemzeti Közösségi Titkárság, a Magyar Nemzeti Tanács, a Bethlen Gábor Alap, valamint számos helyi és régióbeli vállalkozó támogatása nélkül. Így bizonyosodott be, hogy a Malomfeszt fejlődőképes és kezd mindannyiunkévá válni, illetve, hogy az alternatív kultúrák tehetség gondozása is fontos intézményeink számára.

Orom jóhírért messzire elvitték a malmozók, akik a becslések szerint mintegy kétezren voltak. Többek között elhangzott az is, hogy ide haza lehet jönni, a műhelymunkák vezetőinek mindegyike kilátásba helyezte, hogy még 2017, a negyedik fesztivál előtt visszatér a malom árnyékába és annak tágabb vonzókörzetébe! Kell ennél több?

(x)